

dringer, som mine Meningsfæller og jeg er enige i, vil vi ogsaa her yde vort Bidrag til Gennemførelsen.

Men i det nu her til Behandling værende Lovforslag er de nævnte Ændringer i nogen Grad forandret. Jeg forstod, at Indenrigsministeriet har foretaget Ændringerne ud fra Ønsket om at gøre Bestemmelserne om Kontrollen saa effektive som muligt. Om det nu er lykkedes, kan der være delte Meninger om. Det hørte vi jo ogsaa af den ærede foregaaende Taler, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det først er Brugen i Praksis, der vil vise, om det rette er truffet. At gaa til at udstede Kort til alle, der melder sig arbejdsløse, i Stedet for kun til dem, der begærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, saaledes som Tilfældet er nu, vil antagelig styrke Kontrolordningen og bør vel derfor prøves. Jeg erindrer om, at naar vi i sin Tid blev staaende ved kun at give Kort til dem, der begærer Understøttelse, var det for at begrænse Kortudstedelsen saa meget som muligt. Den i Folketinget foreslaaede Ordning, at naar Arbejdere og Arbejdsgivere var enedes om en særlig Form for Kontrollen, en anden Form end den i Lovforslaget fastsatte, skulde de have Lov til at benytte den, er blevet ændret derhen, at noget saadant ikke kan etableres, uden at Organisationerne indenfor begge Parter har udtalt sig derom, hvilket jeg antager vil komme til at betyde, at hvis en Organisation ikke synes om en Ordning, som dens Medlemmer ønsker, og derfor udtaler sig imod den, vil, i alt Fald som Regel, den aftalte Ordning ikke af Arbejdsdirektøren blive indstillet til Godkendelse, uagtet de, der skal leve og arbejde under den, er tilfredse med den. Da Folketingets Affattelse, som sagt, tillader en saadan Separatordning mellem Parterne, vil jeg meget anbefale, at man prøver denne Affattelse, og det saa meget mere, som den vilde have været vedtaget, dersom Lovforslaget var blevet færdigbehandlet i afvigte Samling.

Efter Lovforslaget gaar jeg ud fra, at det er Meningen, at Arbejderen, naar han efter Arbejdets Tiltrædelse har faaet den ene Halvdel af sit Kort paategnet, afleveret den, og den er sendt bort, skal opbevare den anden Halvdel. Jeg synes, det er nemmere, at den anden Halvdel af Kortet bliver liggende hos Arbejdsgiveren, og det saa meget mere, som Arbejdsgiveren ved Arbejdets Ophør efter Lovforslaget „ufortøvet“ skal give den anden Halvdel af Kortet, som han altsaa efter Lovforslaget ikke har, Paategning om Arbejdets Ophør. Men at Arbejdsgiveren kan give denne Paategning

ufortøvet, vil jo afhænge af, om Arbejderen kommer med Kortet. Jeg ser vel, at man for at animere ham dertil foreskriver Bødestraf, og det kan jo ogsaa godt være, at det vil hjælpe, men hvis Kortet bliver hos Arbejdsgiveren, saaledes at denne ufortøvet, som det er foreslaaet, kunde give Paategningen og saa sende Kortet med Posten, tror jeg, det vilde klappe bedre. Maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse sige, at hvor nødvendig en saadan Bødestraf end kan være i mange Tilfælde, tiltaler den mig ikke i dette almindelige Arbejdsforhold. Det kan dér let føre til en Del Vrøvl og Krakilerier baade fra den ene og den anden Side. Hvis der kunde findes en anden Form, vilde det derfor tiltale mig. Jeg skal henstille, om man ikke kunde gaa den Vej at benytte Karenstiden, saaledes som det nu sker i adskillige Tilfælde. Det vil sige, at naar vedkommende ikke opfylder de og de Bestemmelser, faar han en Karenstid, inden Arbejdsløshedsunderstøttelsen kan hæves. Det vil vistnok virke bedre, og Spørgsmaalet om Inddrivningen af Bøderne vil derigennem kunne bortfalde. Jeg henstiller i alt Fald denne Tanke til Overvejelse i det kommende Udvalg.

I § 29 foreslaas en Ændring, som ogsaa det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) var inde paa, nemlig at der ikke skal svares Afgift til Arbejdsløshedsfonden af de tilfældige løse Arbejdere, som antages af Stat og Kommune. I Modsætning til den ærede sidste Taler føler jeg mig ikke tiltalt af dette Forslag, fordi jeg mener, at det ikke er konsekvent. De løse Arbejdere, som Stat og Kommune tager — Kommunerne tager f. Eks. løse Arbejdere til Vejanlæg —, lader de, saa snart Arbejdet er endt, gaa og fylde op i de lediges Rækker. Naar Stat og Kommune finder det rigtigt at beskæftige løse Arbejdere paa Værksteder, ved Vejarbejder og meget andet i en eller anden kort Tid, hvorefter de saa atter melder sig ledige, synes jeg, det er rimeligt, at der ogsaa af dem ydes et Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, saa længe denne opretholdes. Jeg kan imidlertid godt tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister, ligesom det ærede 13de tingvalgte Medlem, vil gøre gældende, at Stat og Kommune jo yder Bidrag til disse Fonds, og at de derfor skulde være fri for at svare Bidrag for deres løse Arbejdere. Men er Arbejdsgiveren ikke ogsaa dobbelttydende? Yder han ikke ogsaa gennem sin almindelige Skatydelse Bidrag til de Penge, der gaar ind fra Staten og Kommunen? Desuagtet paalægges der ham en særlig Ydelse til Arbejdsløshedsfonden.